

(המשך ממחוד 21)

פרטיים. אבל כשאתה מרגיש חסרי-אונים, הדבר הכי הגיוני הוא לפנות למיטרה."

● **ח"כ שמואל פראטו-שרון**

(שכנם של בני מיטפת דורון):

"זו בעיה קשה מאוד. אני לא אוהב שאלות כאלה. זה נושא מאד דרמאטי. אני בכל זאת שכן ואני לא רוצה לדבר על זה עם העיתונות. אם יש לך ילדים, את בוודאי מבינה למה אני מתכוון. אני אף פעם לא אענה על השאלה הזאת לפני שכל העניין יפתר."

● **קרין דונסקי (דוגמנית):**

"ברור שהייתי פונה מיד למיטרה. אף אדם לא יכול להרגיש מה שמרגישה אם כשזה קורה לה. אצלי הבעיה היא הרבה יותר חמורה. כי אצלי זה ילד יחיד. זה אסון. האמא הזאת ממש נשברה והדמיון התחיל לפעול אצלה. ברור שבמצב כזה את אובדת עצות. ולהבדיל, אם יש לך שריפה בבית, ברור שהיית מצלצלת מיד למכבי"אש, כי באופן טבעי את יודעת שאלה המוסמכים לטפל בבעיה. למרות שהמיטרה עשתה פאשלה בעניין הזה, הייתי פונה אליה בכל מצב. הייתי עושה הכל כדי להחזיר את הילד."

● **רות רוניק (מנהלת המעון לגנים**

מוכות בהרצליה):

"מהרגע הראשון הייתי פונה למיטרה, מפני שלא הייתי מאמינה שהילד ישאר בחיים כשהוא נחטף. אני חושבת שאנשים שמסוגלים לבצע דבר כמו חטיפת ילד הם אנשים חסרי כל מעצורים, ועצם קטילת ילד לא מהווה גורם מרתיע מבחינתם. לפעמים אני ניצבת במצבים שבהם כל מיני בעלים, שנשותיהם נמצאות אצלי במעון, מנסים לאיים עלי ולהתנכל לי באמצעות ילדי. לקחתי על עצמי את הסיכון בעבודה שלי, ואני מתמודדת עם זה, אבל במיקרה חטיפה אפנה למיטרה."

● **ג'וזי כין (זמרת):**

"שלא נדע מזה. בחייך. איזה מין דבר זה? מה אפשר לעשות? להתפלל? מה אפשר בכלל לעשות? ממה שלמדתי ב"א ארצות-הברית, וראיתי ושמעתי בסרטים, זה שהדבר הראשון שניסו ללמד את הציבור הוא שיש לפנות למיטרה. גם לו היה לי הכסף לשלם הייתי פונה למיטרה, כי לא הייתי רוצה להתמודד עם זה לבד. אולי המיטרה שלנו היא לא כמו המיטרה בארצות-הברית, אבל הייתי פונה אליהם."

● **ח"כ צ'ארני ביטון:**

"קודם כל הייתי מנסה לחפש את הילד בכוחות עצמי. במידה מסוימת אני לא סומך על המיטרה, כי בהרבה מיקרים שהייתי מעורב בהם ראיתי שהמיטרה גילתה מה שקוראים אולטימטום. יכול להיות שהמיטרה אפילו אם תחקור לא תגלה כלום. לכן הייתי מנסה להסתדר לבד."

● **מרדכי שורר (עורכי-דין):**

"יש לי נטיה לא לענות על השאלה הזאת. הדבר הזה הוא עד כדי כך מהמם ומפחיד, שאינני רוצה להיות לו כתובת ידוע בקרימינולוגיה, שכאשר קורים דברים כאלה, וזה מגיע לפירסום, זה פותח פתח למעשים דומים. אני פשוט חושש שהמיקרה הזה ישמש תקדים, ולכן אני מפחד לענות, כדי לא להיפגע אישית מדבר דומה."

● **אופירה נבון, רעיית נשיא**

המדינה:

"אינני רוצה לחשוב על זה. אני מלאת הערצה למראה התנהגותה ותגובתה של המיטרה בפרשה זו. אין לי מילים. לגבי אישית, אינני מסוגלת לחשוב על זה, כי זה עניין יותר מדי כאוב."

● **פרופסור מוריס לוי (מנתח לב):**

"קשה לשפוט איך אדם יתנהג במצבים כאלה. זה הפשע המחריד ביותר שהתרחש בארץ הזאת. אין לי ספק שהייתי משלם את הכופר, ואני לא חושב שהי לי אפשרויות אחרות. אינני יכול לדעת היום אם הייתי פונה למיטרה או לא."

● **ח"כ הרב מנחם הכהן (השיבה**

תחתיו אשתו, דבורה):

"כל אזרח במדינה צריך, לדעתי, לפנות מיד למיטרה במצב כזה. צריכים להיות מודעים לעובדה, שיש לעשות את הכל כדי להציל את הילד. תשלום הכופר לבדו לא פותר לדעתי את הבעיה, כי זה הופך לגלגל שאין לו סוף."

כדי להקל על המישפחה, הציעה ועד" ציבורי, המורכב משכנים, חברים וידידים, פרס כספי בסך 250 אלף לירות. לכל מי שסייע במציאת הילד, בראש הוועד התי ייצב ראש-מועצת סביון, טוביה לשם. אור" לם מאחרי הוועד ועמד השר גידעון פת, ששוחח עם עמוס ירון על האפשרות לתת חנינה ממלכתית לחוטפים, אם יחזירו את אורון בשלום. נושא זה עמד במרכז התי ייעוצות, שקיימה המיטרה עם היועץ המיטרה לממשלה. בשל הסיכון המישי פטי הרב הכרוך באפשרות זאת, והתק

הנרחבת של המיטרה בשטח, כדי שלא ליצור בהלה על רקע ביטחוני. גם העובי דה שהחוטפים עצמם כבר יודעים על מעורבות המיטרה, ביטלה את הצורך בהשאיות.

מועדון

המיליונרים

אחרי הכישלון נוצרה סיבה נוספת שהצדיקה פירסום. חוקרי המיטרה הניחו, כי החוטפים מתפלאים בוודאי מדוע לא זכו לכותרות שונות בעיתונים. פירסום הפרשה היה עשוי להביא את התי חוטפים על סיפוקם, אם הם חולייפירי סומת, ולוונ עליידי כך את שיחרור הילד.

ככל שההנחות והתיקות נופצו בזה אחר זה, גבר הייאוש. גורמים שונים החלו להתערב, כדי למצוא מוצא. אנשי שרי רות-הביטחון-הכללי נכנסו לתמונה וסייעו למיטרה במצות ובפעילות אחרת. ככל שעברו הימים גבר גם זרם המבקרים והי מעודדים בבית מיטפת ירון. הבית הפך מוקד לעליה לרגל. בין המבקרים היו הילד אלוף (מיל') רחבעם ("גנדי") זאבי, נשיא התאחדות התעשיינים ומנכ"ל אל-על, אבי רהם ("בומה") שביט, שר התעשייה והמסחר גידעון פת, המתגורר בסביון, ואנשי ביי טוח רבים, שהם עמיתיו למיקצוע של האב.

מלבד היותו בעל סוכנות-ביטוח, הקרוי יה על שמו, עמוס גם שותף בחברה לי השקעות. רווחיו מהסוכנות מגיעים לכדי 150 אלף לירות ברוטו לחודש. עמוס משייך גם למועדון המיליונרים, שבו נכלי לים סוכני-הביטוח המצליחים ביותר. התי חברות במועדון נחשבת כפרס, ושמות הילד זוכים בכבוד זה ותמונותיהם מתפרסמים כל שנה במודעות גדולות בעיתונים, מי טעם חברות-הביטוח. פירסומת זו עוררה כנראה רושם אצל החוטפים, שעמוס הוא מיליונר עתיר-נכסים.

פרס

כספי

האמת היא כי עמוס אינו נימנה על היתושבים העשירים ביותר בסביון.

קראה פנינה לאורון באמצע-התיקשורת. אחת ההטענות היתה, שאורון שיתף פעולה עם חוטפיו. רק מעטים המצופים ידעו, שמאחורי דברי העידוד התמימים, מסתתרת כוונה.

דים שהיא יוצרת, הוחלט לדחותה לעת עתה.

ש-ש-בש

ליד הבית

בבית-המיטפה הגיעו גם שיחות טלפון ממכרים וקרובי-המיטפה מכל רחבי-העולם. כך התקבלו שיחות מדרום אפריקה, מקום הולדתה של פנינה, מלונר דון, מלוסי-אנג'לס ומקומות אחרים. על רקע ההתעניינות המקיפה והשיחות הרר בות שהתקבלו וראש-הממשלה, בלט העדרו של השכן המפורסם, חבדי-הכנסת שמואל פלאטור-שרון. אולם כאשר החלו להישמע דברים בגנותו של פלאטור-שרון, ותושבי המקום גם גילו ששכנם מתפאר כי הוא תורם כספים לפיתוח סביון מבלי שיהיה לכן כיסוי, החליט הח"כ הבודד לנסות ולתקן את תדמיתו. ביום השבת הוא עבר במכוניתו בסמוך לבית ועצר לרגע, תוך שהוא מפליט באידיש לעבר עוזרו: "ני סע לירושלים וכשנחזור ניתן קפיצה, כדי שיראו אותנו." ואכן כשחזר, ניכנס פלאטור לזמן קצר לבית-המיטפה.

שכן מפורסם אחר הוא איליההון שאול אייזנברג. הועלתה השערה כי החוטפים התכוונו לחטוף את אחד מנכדיו, אך טעו. אייזנברג הקים בחווילה המפוארת שלו מיגרש משחקים מיוחד עבור נכדיו, והם אינם מסתובבים הרבה מחוץ לבית, השר מור ומאובטח מכל עבריו.

ככל שחלפו הימים החלו הכל להיכנס לשיגרה-שלהמתנה, אך עבור בני-המיטרה פחה היתה זו ציפיה אינ-סופית מעייפת ומורטת עצבים. העייפות השפיעה גם על העיתונאים הרבים שהמתינו יומם וליל מחוץ לבית. הם העבירו את הזמן במישי חקי ששיבש ובהחלפת שמועות ופרשנוי יות, תוך ציפיה לסיים טוב.

יוסי היימן

„אוהבים אותך!“

חוטפיו. רק מעטים המצופים ידעו, שמאחורי דברי העידוד התמימים, מסתתרת כוונה.

שבוע של דאגה

אין-סופית ומורטת-עצבים. כשהתקבלה שיחת הטלפון הקובעת מהחוטף, התעלפה פנינה.

עבר על פנינה ועמוס ירון, עבורם ועבור בנם, רועי, ובתם, ליאורה, היתה זאת ציפיה

טים להסביר את האסון שפקד אותם בתי התאכזרות הגורל. לפני כמה חודשים פרי צה שריפה בבית המישפחה, בעיקבותיה שופץ הבית, אך מאחרי הטפטים החדר שים עדיין מבצבץ הפיה, עדות לשריפה. בני-המיטפה מקשרים בין המיקרים ורוי אים בהם הוכחה למולם הרע.

אולם בין חבריו ושכניו מצויים אנשים עשירים מאוד. החוטפים שיערו אולי כי האב יגייס את הכסף בעזרת חבריו. שני מיליון הלירות שקיבלו החוטפים, גוייס באמצעות המיטרה ממקורות שמים שלתיים. סכום זה מהווה תעלומה מפני עצמה. אם אכן שיערו החוטפים שעמוס